

веждатъ недостатъчна активност въ участието на ученици при обучението и т. н.

Като най сила реакция, обаче, срещу всички теории и обяснения неджигъ на съвремената училищна система е идеята за трудовото обучение — идея, подсказана отъ развитието и нуждите на самия животъ. Трудовиятъ принципъ е единъ реаленъ и същевръменно единъ основенъ педагогически принципъ. Трудътъ е опитъ; трудътъ — това е принципъ на нагледността, взетъ въ най-широкъ смисъл на думата, прокламиранъ отъ педагогозитъ още прѣди 3 вѣка, ала системно занемаряванъ, макаръ че за него най-много се приказва. Вънъ отъ образователната си стойност, трудътъ като основа на живота, готви за самия животъ. Бързиятъ темпъ на обществено-економическото и ступанско развитие, особено прѣзъ края на миналото столѣтие, подсказа и посочи новитъ училищни реформи. Поради незаблестящата нужда именно отъ дѣлови хора въ живота трудовото обучение намѣри вече реаленъ изразъ въ организиране на маса трудови училища въ много отъ по-культурните страни. Тия училища се постоянно увеличаватъ, защото всѣка идея, която не е плодъ на кабинетни философски умувания, и нужда и отражение на живота, не може да загине,

Идеята за трудовото училище е рожба на съвременните обществено-економически условия. Тая идея не е продуктувана отъ условия на страни като нашата, останали назадъ въ своето економическо развитие. Тя се появи най-напрѣдъ въ Америка, кждѣто покрай нуждите на економическото развитие, американскиятъ ултра практицизъмъ спомогна за бързата поява на много училища, въ организацията на които легна трудовиятъ принципъ — трудътъ. Отъ тамъ идеята за трудовата школа прѣмина въ Германия. И характерно е, че тя намѣри приложба не въ провинцията на юнкеритъ и голѣмите землевладѣлци — Померания, по-малко въ Прусия, а напротивъ въ Бавария, Рейнската областъ и свободните нѣмски градове — въобще провинции силно индустрисализирани. Бавария, напримѣръ, която има пространство 75,000 кв. км. съ 7 милиона население, има 180,000 фабрични заведения — малки, срѣдни и голѣми. Въ Рейнската областъ има градове като Манхаймъ, който поради своето сильно индустрисално развитие сѫ просто „градове куминъ“. Тукъ именно изникнаха и постепенно се намножаватъ трудовите училища. Само въ гр. Мюнхенъ сѫ организирани 49 такива училища, ръководени отъ известния вече и у насъ популяренъ нѣмски педагогъ Д-ръ Кирменщайнъръ; въ Лайпцигъ 23, въ Манхаймъ (Д-ръ Сикин-